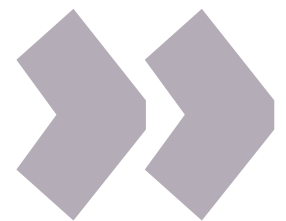

Kvinnukroppurin

MEN EST

Ístaðin fyri at trúgva, at ein ikki hevur virði, tí nútíðarrákið ikki samsvarar við eins kropsskap, so er umráðandi at kenna seg sjálva, og vita hvørjar aðrar góðar og positivar eginleikar ein hevur

–Hóast vit menniskju ofta hava lyndi til at siga, at vit bert taka hædd fyri persónsmensku, so vísa óteljandi kanningar, at vit eru ómetaliga nógv ávirkað av útsjónd, kroppi og klæðum. Tað nyttar onki avnokta tað, men vit mugu staðfesta, at tað er so, sigur Siri Sørensen, Cand. Pæd. Soc

ANNIKA KUNOY IM

ANNIKA@SOSIALURIN.FO

Spurningurin, hvaðani nýtímanas kropsidealið kemur, stendur ósvaraður. Gjøgnum árin hevur idealið verið ymiskt ymsa staðni í heiminum, men við alnótini eru

hesi ymisku idealini farin at líkjast alsamt meir – og hetta er ikki bert galdandi fyri fullkomnu kropssmyndina men eisini fyri millum annað list og tónleik, tí vit ávirkað av hvørjum øðrum, greiðir Siri Sørensen, Cand. Pæd. Soc, frá.

–Tað kann samanberast við eina kreativa tilgongd. Tú situr møgu-

liga í Føroyum og fært ein kreativan tanka, men so vísir tað seg, at onkur í Rumenia, Gambia og í Peru júst hava fingið sama tanka. Orsøkin er, at vit eru ótilvitað um, at vit eru ávirkaði av rákinum, sum er í nútíðini, sigur Siri Sørensen.

Hon samanber rákið og idealini, sum koma og fara við tað at fáa

børn og síðani verða ónøgd við eitthvørt, sum foreldrini gjørdur, og tí vilja broyta barnauppalgingina. Eisini verða vit troytt av rákinum í nútíðini, og vit hava tørv á at skapa og menna okkum, leggur hon afturat.

Menniskjan skapar samfelagið og samfelagið skapar menniskjuna,

greiðir hon frá. Tá kvinnurnar fyrst í farnu øld fóru at bróta upp av nýggjum, broyttu tær eisini háttin, tær bóru seg fram á. Sum menniskju hava vit ein grundleggjandi tørv á at útrykkja okkum, og tað gera vit millum annað við list, tónleiki og eisini við kroppinum.

Kroppurin partur av menniskjanum

Vit hava ofta hug at siga, at alt tað, sum viðkemur kroppinum er grunt, men vit brúka øll kroppin til at útrykkja okkum við.

–Sigur tú, at tú ikki vilt fylgja teimum rákunum, sum eru í samfelagnum, tí tað er yvirfladiskt, so útrykkir tú teg eisini kroppsliga, sum partur av einum mótráki, sig-